

https://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/mediji/govori/govor/8af0d471-91d9-439a-bf0e-a052d6ae275e!/ut/p/b1/vZPLsppAElafJQ-g0zMDDCxBjFkPGEGBDYU6FEu4oVjPLOlatUUnUqm5Tdq1789f1d_TfKUDrDGIEuYhIKEHZuXjUx-JeX87F6decabnboRhYRM2xDbAdcDRfYNSfUnQFiVNOvywL8Fgm4sc6rjJlpuqXTtvx4Bwub21nlk68QOt0V-2a_7yu6K9CCu5fuOt62v1k-89qPaxWYfX87pmNCr9vqPHaPxG-tsi1X3z-KfV-wDfMf1i4SRg254Lfqq9YcmtQfHKsXlxue0pnhXfw8JDhPSP7ty2Q-nczDJ2XCv3bzUFaX3XzYdXOYA1Ciggrqmo4JpVhB6aRnn-ogjIRKQMIF87y6YzuGDQtdaXM3kEuK1xHlRNxuSKSh1w03MURQGDHfhDdAy5dKvfJ2z4OI8u0Yn66t38DATBMQEm9hQd0tVBeDdReDVRfDWQvBor_f8M_QozB0CIViDYFGIDh6X8txJ1L9466rH_Owl793Q_zJ7aJar8!/dl4/d5/L2dBISEvZ0FBIS9nQSEh/

Govor predsednika Državnega zbora dr. Milana Brgleza na otvoritvi konference ob prvi obeležitvi Evropskega dan za zaščito otrok pred spolnim izkoriščanjem in spolno zlorabo

Ljubljana, 11. 11. 2015

Spoštovani visoki gostje,
spoštovane gospe in gospodje,

maja letos je Svet Evrope na pobudo Slovenije razglasil Evropski dan za zaščito otrok pred spolnim izkoriščanjem in spolno zlorabo. Dovolite mi, da se ob prvi obeležitvi tega dne zahvalim Ministrstvu za zunanje zadeve, da je pri Svetu Evrope uspel s pobudo. Brez neutrudnega dela naše odlične diplomacije človekovih pravic do tega dogodka, ki ni pomemben le za Slovenijo, ampak za celotno mednarodno skupnost, najverjetneje sploh ne bi prišlo.

Včasih je težko verjeti, da se v letu 2015 o tej temi sploh še pogovarjamo. Napredek, ki ga je sodobna civilizacija naredila, bi se moral poznati tudi na tem področju, in sicer tako, da bi bilo teh zlorab manj, oziroma jih sploh ne bi bilo. Žal pa smo priča obratnemu trendu – bolj, kot se civilizacija razvija, bolj prefinjeni postajajo načini, s katerimi storilci teh ostudnih in sprevrženih dejanj v svoje zanke ujamejo otroke in jih zlorabijo. Raziskave o tem zastrašujočem družbenem pojavu nam razkrivajo, da se z njim srečujemo v najmanj pričakovanih situacijah. Največ storilcev namreč predstavljajo ljudje, ki so otrokom najbližje – so njihovi družinski člani, sorodniki, prijatelji ter dejanski in življenjski učitelji. Ravno zaradi tega večina žrtev v zlorabo ni fizično prisiljena, marveč zmanipulirana s pomočjo občutka avtoritete in zaupanja, ki ga najmlajši čutijo do svojih bližnjih. In prav ta element nepričakovanega in nezaslišanega je tisti, ki v otrocih vzbudi tako različne odzive na spolno zlorabo, da jih le stežka prepoznamo. Medtem ko se nekateri odzovejo z agresijo in celo samouničujočim vedenjem, se drugi zavijejo v plašč depresije in vse večje introvertiranosti. A nikomur izmed njih ne moremo in ne smemo zameriti. Ne nazadnje, zgodilo se jim je tisto, kar najbolj prizadene slehernega človeka, kaj šele nedolžnega otroka – izdano je bilo njihovo prijateljstvo, ljubezen in zaupanje.

Soočenje s sprevrženo zlorabo zakladov našega življenja ni lahko, a je nujno. Pri tem moramo glavno vlogo odigrati prav njihovi starši, ki moramo še posebno paziti na dvoje: ostati moramo tesno vpleteni v življenje naših otrok ter jih spodbujati, da spregovorijo o svojih čustvih in občutkih. Sliši se veliko, a ni. Biti vpleten v življenje otroka ne pomeni nadzirati in usmerjati njihovo življenje. Pomeni pa, da jim posvetimo dovolj časa – časa, ki ga danes sicer najdemo za marsikaj. Pomeni, da izrazimo zanimanje za njihove vsakodnevne aktivnosti; da spoznamo ljudi, ki dan za dnevom postajajo novi deli njihovega življenja; da se z njimi pogovarjamo o stvareh, ki jih spremljajo v medijih; in ne nazadnje, da opazimo spremembe v njihovem vedenju in čustvovanju. A to je le prvi korak. O vsem tem in še marsičem drugem moramo z otroki tudi spregovoriti. Jasno, odkrito in pogumno. Biti jim moramo na voljo in jih naučiti, kje so meje dotakljivosti njihovega telesa ter kako se o tem pogovarjati. Brez sramu in dobronamerno. Ponuditi jim moramo priložnost, da z nami samoiniciativno spregovorijo o novih tematikah; tematikah, ki bodo morda razkrile, da resnično potrebujejo našo pomoč. Predvsem pa moramo paziti, da bodo otroci v nas vedno lahko videli svojega pristnega zaupnika. Nekoga, ki jih za stvari, za katere sami niso niti približno krivi, ne bo nikoli obsojal. Nekoga, ki jim bo stal ob strani vedno in povsod.

Spoštovane gospe in gospodje,

vzemimo si torej čas in spregovorimo, z otroki in o otrocih. Tudi o teh težkih tematikah. Kajti le, če bomo z njimi o nevarnosti spolnih zlorab in zaščiti pred njimi in z njimi spregovorili, jih bomo lahko tudi obvarovali. Konferenca, ki jo danes gosti Državni zbor, ki je – na kar sem izjemno ponosen – od leta 2009 kot prvi parlament na svetu tudi Unicefova varna točka za otroke, je korak v pravo smer, a ne zadosten. Pogovor o spolnih zlorabah ne sme ostati le del te stavbe, ampak se mora razširiti tudi v javnem diskurzu. Postati mora tema, o kateri ne bomo govorili za štirimi stenami, ampak javno. Le tako bomo lahko naše otroke zaščitili pred temi početji, v njih vzgojili prepričanje, da se položaja žrtve ne smejo sramovati ter da morajo o tem s svojimi zaupniki tudi spregovoriti. Hkrati bomo s tem storilce opozorili, da vemo, da obstajajo, da poznamo njihove namene ter da njihova zavržna dejanja nikoli več ne bodo ostala skrita in prikrita.

Spoštovane gospe in gospodje,

spolna zloraba je nekaj zavržnega in ostudnega, ti občutki pa se še pomnožijo, kadar so žrtve otroci. Danes imamo priložnost pomembno prispevati v smeri občega ozaveščanja javnosti o tem, kako se boriti proti spolnim zlorabam in kako ukrepati, če do njih pride. A to je le prvi korak. Narediti moramo več, predvsem zato, ker smo to našim otrokom dolžni. Brez proaktivnega ravnanja bodo namreč vse politične zaveze neučinkovite. Bodimo torej pogumni in se ne bojmo odpirati teh tem, četudi so težke in boleče. Naša družba, predvsem pa naši otroci nam bodo za to v prihodnosti hvaležni.

Hvala in uspešno delo!